

Peygamberimizin, şahsiyet ve hüviyeti nedir? "Şahsiyet ve hüviyet cihetiyle, muhabbet-i Rahmâniyenin misali, rahmet-i Rabbâniyenin timsali, hakikat-i insaniyenin şerefi, şecere-i hilkatın en kıymetli ve kıymetli bahâdar bir semeresidir..." İzahı?

Peygamber Efendimizin (sav) şahsiyetinin iki yönü vardır. Birisi nübüvvet ve risalet yönü, diğeri beşer ve insani yönüdür.

Tarih ve siyer kitaplarında daha çok beşeri halleri ön plana çıktığından, sadece beşeri yönüne yoğunlaşanlar Peygamber Efendimiz (asv)'in manevi şahsiyetinin büyüklük ve azametini anlamakta zorlanıyorlar, hatta inkara bile gidiyorlar. Dolayısı ile sevgi de ona göre şekilleniyor.

Risale ve Nübüvvet yönüne yoğunlaşıp, beşeri yönünü aklına sığdıramayıp insan üstü, melek gibi görüp, insani yönünü inkar eden tasavvuf geleneği de vardır. Bunun da çok sakıncaları vardır. Zira Hazreti Peygamber (sav), sadece Allah'ın elçisi değil, bizim de vekilimizdir; yani, insanlara imam ve rehberdir. İnsan üstü bir melek makamında olsa, bize imamlık ve modellik yapamazdı.

Risale-i Nurlarda bu iki şahsiyet çok güzel dengelenmiştir. Yani, ne manevi azametinde sapma var, ne de beşeri hallerini kabullenememe durumu vardır. Her iki şahsiyet mükemmel bir denge ile tarif edilmiştir.

Peygamber Efendimiz (asv)'in manevi şahsiyetini en güzel şu kudsî hadis bize bildiriyor:

"Ey habibim sen olmasaydın bu kainatı halketmezdim."(Suyutî, El-Leali-l Masnua, 1/272)

O her yönü ile en yüksek ve mualla bir makamdadır, onun maddi ve manevi şahsiyeti bütün kainatın ve mahlukatın üstündedir.

"ALTINCI REŞHA: Arkadaş! O hutbe-i ezeliyeyi okuyan zat, kâinatın kemalâtını keşfeden canlı bir güneştir; saadet-i ebediyeyi ihbar ve tebşir ediyor. Nihayetsiz rahmeti keşfetmiş, ilân ediyor. Saltanat-ı Rububiyetin mehâsininin dellâlı ve esmâ-i İlâhiyenin gizli definelerinin keşşâfıdır."

"Evet, o zat (a.s.m.) vazifesi itibarıyla, hakkın burhanı, hakikatın ziyası, hidayetin güneşi, saadetin vesilesidir. Şahsiyet ve hüviyet

---

cihetiyle, muhabbet-i Rahmâniyenin misali, rahmet-i Rabbâniyenin timsali, hakikat-i insaniyenin şerefi, şecere-i hilkatın en kıymettar ve kıymetli bahâdar bir semeresidir. Tebliğ ettiği dini de harika bir sūr'atle şark ve garbı ihata etmiş, nev-i beşerin beşte biri kabul etmiştir. Acaba böyle bir zatın dâvâlarında nefis ve şeytanın münakaşa ve itirazlarına bir imkân var mıdır?"(1)

Peygamber Efendimiz (asm) şahsı itibarı ile sonsuz merhamet sahibi olan Allah'ın sevgisinin misali, yani Onun sevgisine örnek olmuş birisidir.

Ayrıca her şeyin sahibi ve terbiye edicisi olan Allah'ın merhametine **timsal** (*sembol*) olmuştur.

İnsana ait hakikati, insanla ilgili temel gerçekleri ortaya koyup insanlığın ne demek olduğunu hem Allah'a hem insanlara göstererek, insanlığın şerefi ve öncüsü olmuştur.

Ve yine Peygamber Efendimiz (asm) yaratılış ağacının en değerli ve paha biçilemez bir meyve ve neticesi olduğunu, ortaya koyduğu iman, ibadet ve güzel ahlak ile bizlere göstermiştir.

Yani onun yüce şahsında bütün güzellikleri ve mükemmellikleri görmek mümkündür; öyle ise böyle bir şahsiyeti ve onunla gelen nübüvveti inkar etmek ne mümkün ola...

(1) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Reşhalar.](#)